

Groot Brummens Dictee 2010 (auteur: Hans Broers)

1. Dit verkiezingsjaar zal in de annalen als historisch worden geboekstaafd. De gemeentehuiswestie zorgt van meet af aan voor verhitte gemoederen en affronterende oneliners. Eerbekenenaren begrijpen er geen sikkepit van, maar de prestigieuze plannen voor een centrum met allure worden algauw door de nieuwe coalitie rücksichtslos naar de prullenmand verwezen. Het witgestuukte huis pal aan de IJssellijn wordt opgekalefaterd, maar of het dan ook goederentreinproof/-proef zal zijn, is kwestieus.
2. De verkiezingsuitslag leidt tot een niet-alledaagse kongsi tussen liberalen en lokalen van diverse pluimage (idealistische wereldverbeteraars, natuurfreaks en innovatieve ondernemers) die de pluchen zetels onderling hebben verdeeld. Een afgetreden, koninklijk onderscheiden raadslid wordt een nieuw metier gegund. Een verrassing is een Harvardprofessor als de nieuwe wethouder voor onder meer duurzaamheid. En een niet-herkozen socialistische fractiepreses smeedt een liaison met de lokale entrepreneurs en spreekt namens hen onder Beatrix' hoed de raad toe.
3. Intussen halen Eerbeekse hangjongeren de commerciële tv-zender omdat ze commotie veroorzaken. De burgemeester vergoelijkt zijn beleid, hoewel de gemeente het canaille zou moeten sueën. In plaats daarvan confisqueert de heilige hermandad enkele bankjes bij de Bernsteinflat.
4. De economische crisis veroorzaakt een fikse haal-de-broekriem-maar-aanmentaliteit: er gaat een streep door de plannen voor een 18 holesgolftracé en de chique geruite broeken en knickerbockers moeten genoeg nemen met minder tees. Ook de beloofde computer voor de minderbedeelden lijkt een sta-in-de-weg te worden voor een gemeentebestuur dat zijn deficitaire begroting op orde moet krijgen.
5. Daarentegen wordt De Vroolijke Frans sinds kort bestierd door een triumviraat en na een make-over heropent Broeks huiskamer zijn deuren. Weifelend reppen de dorstigen en hongerigen zich naar dit nieuwe culinaire en culturele centrum in spe.
6. Ondanks de ophanden zijnde economische malaise grijpt men iedere gelegenheid voor een festiviteit aan. Op de Landelijke Naturalisatiedag maakt de burgemeester tijdens een thé dansant een reverence voor onder anderen een baby'tje uit de Maghreb, een enkele Wit-Russische refugie en een koosjere wannabe. Een coauteur van dit simpele dictee wint de Culturele Prijs en ondanks diverse bejzeld glooiingen en heiige velden racet de buurtbus na een feestelijke start van de P.J.W. Debijestraat naar het Buyinkstraatje en vice versa.